

Патријарх Порфирије: Бандић је био пријатељ православних Срба али и мој лични пријатељ

Патријарх Порфирије по први пут богослужио у Загребу и поручио: Доживео сам љубав на сваком кораку

Божанствену Литургију, прву у загребачком Саборном храму Преображења Господњег од како је изабран за поглавара Српске Православне Цркве, Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије служио је 28. фебруара 2021. године, у Недељу блудног сина. Саслуживали су Преосвећени Епископ бихаћко-петровачки Сергије и свештенство загребачког Саборног храма.

По отпусту свете Литургије, Патријарх се обратио литургијском сабрању и исказао благодарност Богу и саборским оцима који су га изабрали и узвели на трон светих и великих предстојатеља Српске Цркве, подвижника и служитеља Божјих, на челу са Светим Савом.

”Свети Сава, којег многи неће разумети, јер га тумаче из своје перспективе, био је сав Христов. Он је читавим својим бићем чезнуо за Христом. Та чежња га је одвела на Свету Гору, у подвижништво. Будући кроз молитву у самоћи са живим Богом разумео је да је Црква Тело Христово, народ Божји, а да је за народ Божји неопходно не водити само рачуна о свом духовном комфору, о

свом миру, него да то искуство мира и сусрета са живим Богом треба сведочити читавом свету, свим народима, јер су сви народи Божији. Свестан својих слабости, препоручујем се вашим молитвама, а љубав осећам као подсрек на храброст и спремност не да се јуначим и решавам проблеме овога света, већ да са браћом епископима, свештеницима и свима вама сведочим Христа”, рекао Патријарх окупљеном народу.

Његова Светост Патријарх је говорио и о свом доласку на трон загребачко-љубљанских митрополита 2014. године и казао да је када је дошао у Загреб осећао страх, јер је дошао у непознату земљу и простор, “у времену ком је непосредно претходило безумље. Нека нам Господ због таквих заблуда свима опрости. Христос је наше огледало, наша мера, наш критеријум. Он је и смисао нашег постојања. Дубоко знам, а научио сам се томе и од вас да Црква Христова постоји не да би делила, не да би стварала конфронтације, него да би сабирала у Христу. Ко то разуме срцем, умом и душом својом, тај је решио смисао свог постојања”.

“Долazeћи тада овде био сам оптерећен и разним информацијама које су долазиле споља, можда и са својим личним предрасудама, али тада сам искрено рекао: ја сам Србин и волим свој народ, али изнад тога и пре тога јесам, а још више желим да будем Христов, да будем Хришћанин, а то значи да чујем његову реч *Да сви једно буду*. Тада сам рекао да ћу се трудити да свакога дана све више волим све народе, јер знам да ће ме Господ по томе оцењивати”, казао је Патријарх.

“Сам Господ ме је на сваком кораку уверавао да је Он господар историје и да наш поглед мора бити уперен ка Њему, да читавим својим бићем, својим рукама и телом морамо се ухватити за Његове ноге. Кад Њега поставимо у центар свога живота, све друго осветљено Његовим присуством добијаће другачији садржај, другачију форму од оне која се стиче на први поглед”, рекао је Патријарх.

“Од вас сам се руком опипљиво научио тој истини. Доживео сам љубав на сваком кораку, пре свега, наравно, од православних верника Срба. Али ништа мање и од других, који су ме непрестано разоружавали и ослобађали како онога што сам споља слушао тако и онога што је изнутра можда као предрасуда долазило, рекао је, те додао да је “разоружаван” био и у сусретима са обичним људима у кафићима, са радницима на Илици, а и са људима на високим позицијама”.

“Свестан сам да ће звучати можда чудно, али исту ону лепоту сусрета са

ликом Божјим у људима које сам сретао, а ушли су у календар светих, доживљавао сам и у сусретима са људима са територије Епархије загребачко-љубљанске. Благодаран сам Богу на свим тим тренуцима али пре свега на дивним људима, и православним Србима и Хрватима католицима и некатолицима, и онима који трагају за Смислом. Благодаран сам Богу на сусретању са браћом Јеврејима, којих овде нема много, са муслиманима, Бошњацима, са Ромима, којих има разних вера, са браћом Русима, са којима смо се заједно окупљали у овом храму и молили се Богу”, казао је патријарх Порфирије.

Патријарх је рекао да због свега тога осећа дужност да макар сваког дана каже по једно *Господе помилуј* ”за православне Србе у Хрватској и за све људе у Хрватској, са жељом да Христов мир, Христова љубав буду садржаји живота свих људи”.

Патријарх је казао да ће остати администратор Епархије загребачко-љубљанске онолико колико то буде воља Светог Архијерејског Сабора и нагласио да се раније трудио, али и да ће се још више у будућности трудити да ништа и ни о чему не одлучује сам, него да све буде израз саборне воље. Највише ће бити у Београду, али ће долазити и у Загреб, па ће бити прилике за разговор, заједничку молитву па и ”да се једни другима пожалимо”.

На крају је Патријарх рекао да је чуо вест о упокојењу градоначеника Загреба Милана Бандића. ”Без улажења у политику, јер то нам није својствено, а и не разумемо се у то, дужни смо да кажемо да је он био пријатељ православних Срба и свих људи града Загреба и шире од тога, али и мој лични пријатељ. Молим се Богу за покој његове душе. Нека му Господ подари Царство небеско и живот вечни”, казао је Његова Светост Патријарх српски г. Порифирје.

— Извор: Митрополија загребачко-љубљанска / spc.rs